

mangler end den, forbrugeren oprindelig påberåbte sig. Tilsvarende kan efter omstændighederne være tilfældet, hvis en afhjælpning er så omfattende, at den må sidestilles med en omlevering. Der henvises til betænkningen side 148.

I retspraksis ses der endvidere bort fra, at der er reklameret for sent, hvis sælgeren ikke påberåber sig dette, men indlader sig i realitetsforhandlinger med forbrugeren vedrørende reklamationens berettigelse.

Bestemmelsen tilsigter at gennemføre direktivets artikel 5, stk. 1.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.5. og til betænkningen side 211f.

Til nr. 12 (§ 85)

I konsekvens af den foreslåede ændring af § 81 (lovforslagets § 1, nr. 10) foreslås det, at forbrugeren også ved reklamtion over for andre end sælger skal have en frist på mindst 2 måneder fra det tidspunkt, hvor forbrugeren opdagede manglen.

Bestemmelsen kan ikke fraviges til skade for forbrugeren, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 (den foreslåede § 1, stk. 2).

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.5. og til betænkningen side 212.

Til nr. 13 (§ 87)

Det foreslås at beskytte forbrugerne mod visse lovvalgsklausuler, hvorefter lovgivningen i et land uden for det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde skal finde anvendelse på aftalen. Beskyttelsen mod sådanne klausuler gælder i det omfang, det pågældende »tredjeland« lovgivning om spørgsmål om mangler i forbruger køb, ikke indeholder en ligeså omfattende beskyttelse af forbrugeren, som lovgivningen herom i det EØS-land, hvis lovgivning ellers skulle gælde i medfør af de internationalt privatretlige regler.

EØS omfatter Den Europæiske Unions medlemsstater samt Island, Norge, og Liechtenstein.

Der er ikke tale om en egentlig lovvalgsregel, idet bestemmelsen bygger på princippet om frit lovvalg. Den foreslåede bestemmelse tilsigter alene at afbøde visse uheldige virkninger af det frie lovvalg. Den beskyttelse, som bestemmelsen giver forbrugeren, er alene en beskyttelse mod lovvalgsklausuler. Forbrugeren kan i de omfattede tilfælde vælge det lands regler, som stiller forbrugeren bedst.

Bestemmelsen ændrer ikke ved de almindelige internationalt privatretlige regler, som afgør, hvilket lands lovgivning der skal finde anvendelse på en aftale, jf. herved navnlig reglerne i den såkaldte Romkonvention, der er gennemført her i landet ved lov nr. 188 af 9. maj 1984 om gennemførelse af konventio-

nen om, hvilken lov der skal finde anvendelse på kontraktlige forpligtelser m.v.

Bestemmelsen finder anvendelse i forhold til alle spørgsmål om mangler i forbruger køb.

Den foreslåede bestemmelse tilsigter at gennemføre direktivets artikel 7, stk. 2.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.6. og til betænkningen side 213-215.

Til § 2

Efter forbruger købsdirektivets artikel 11, stk. 1, skal de bestemmelser i national lovgivning, der er nødvendige for at gennemføre direktivet, sættes i kraft senest den 1. januar 2002.

Som følge heraf indeholdt det lovforslag til gennemførelse af forbruger købsdirektivets, som blev fremsat for Folketinget den 3. oktober 2001 (L 26), et forslag om, at bestemmelserne i lovforslaget skulle træde i kraft den 1. januar 2002 og finde anvendelse på aftaler om køb, der ville blive indgået efter denne dato.

Imidlertid vil det ikke være muligt at fastholde den nævnte ikrafttrædelsesdato, idet det genfremsatte lovforslag ikke kan forventes vedtaget af Folketinget inden den 1. januar 2002.

Justitsministeriet har derfor i forbindelse med genfremsættelsen af lovforslaget overvejet, hvorledes lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse bør udformes med henblik på opfyldelsen af de krav, som stilles efter direktivet.

Af direktivet følger som nævnt, at medlemsstaterne, herunder Danmark, senest den 1. januar 2002 skal sikre, at forbrugeren gives den i direktivet fastsatte minimumsbeskyttelse, herunder bl.a. at forbrugere som minimum har ret til at påberåbe sig en mangel inden for en periode på 2 år fra salgsgenstandens levering, jf. direktivets artikel 5, stk. 1.

På denne baggrund foreslås det, at det nu genfremsatte lovforslags bestemmelser skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, og at bestemmelserne skal have virkning for aftaler om køb, der indgås den 1. januar 2002 eller senere.

Dette betyder, at lovforslagets bestemmelser ikke kun vil finde anvendelse på salg af varer, der finder sted efter, at loven er trådt i kraft. Lovforslagets bestemmelser vil således også – med henblik på opfyldelsen af kravene efter direktivet – skulle finde anvendelse på salg af varer, som finder sted den 1. januar 2002 eller senere, men inden loven er trådt i kraft.

Lovens nye regler kan dog først påberåbes efter ikrafttrædelsestidspunktet, og en køber, der har indgået en købsaftale den 1. januar 2002 eller senere, vil så-